

૭૪૪૭

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીસાલિંગ

સખી.

જ્યુવો ભભકો ભાષ, દીવાલીની માહી,
મુખાધમાજ સારી, ઝશનાઈ થાય ભારી,
જનો થાય ભમગી, હમારતો રંગી,
ફરેછે ખેલંગી, સાધુસતસંગી.

ધોસો.

ભમગે ફરે સજી લોકો,
મનમા રેશે નહીં ધોકો,
પેહર સે કડકડતો ડોકો,
અદેખાઈ કરીને નહીં ટોકો
જુએછે જાતી કરી ડોકો
હરદ્યા મારેછે પોકો,

રમતામોઢે હાથો બોડો
 ભાગસે નહી તેથી ઝાડો
 બજાજનને કોષ રાડો
 અનીતી વાળાને ડોડો
 જરા તમે મનમા નહી ચોડો
 મુકી દામનના સહ શોડો તુખ તુખ

ખયાલ.

આજ હરખનો દહાડો,
 ગમત કરી દીન કાહડો
 મગાસનેહી શાયે લાગો, ખનો આનંદી ખનો આનંદી
 ક્ષીદુ દીથેએ આતીથે,
 પાગ તહરે વાર દીથે
 વાકી મુકી કેવી શીથે, ખન્યા આનંદી ખન્યા આનંદી
 પારશી પ્રખ્યાત, અટક્યાલી તેની જાત
 હા મસ્કરીની વાત, ફરે મદમાતા ફરે મદમાતા,

જોગને મુસલમાન, ખીસા કાતરના દાન
 મહી દીશે ગુણવાન, સહુ સોખીલા સહુ સોખીલા
 અગ્રેજ શીરગીએ બહુ, શુવાત હું તેની કહુ
 મોગળ મકરાનીએ સૌજી, યયો ખીચડો યયો ખીચડો
 એવી એવી પડે મળ રસ્તે હડે વાવડા ધળ
 તેહવારનીએ રજાં હલેરી જામગી હલેરી હમગી

મુખાઈની દીવાલી વીસે.

—૦૦૦—

લાવણી.

આ દીવાળીના દીન, યહુ કળીન, સાફ સુફ કેવુ,
 દેખાયએ ઝાક ઝમાલ, જોવાના જેવુ. ટેક.
 ધરને યુનો દેવાંય, કહજ રંઝાય, મારણા ખારો.

કપક પીડ પાડીઆ, ને તાંદારગે રંગાડી
 'કંઈ ભીતોપર ચીતાર ભલી-મલીભાત પક્ષી સોપાઈ
 રંગીન કાગળો ચોડી કરી સફાઈ
 ચંદની વાધીએ સાર કહુ સુખ રે બાલરગુલાબી
 તહી નજરે આમીલીસે લગાર જરાબી

જુળ.

તકતાળી મુકીહાર
 હાંડી હુમર નાંખહાર
 ચીમળીને મુનએ સાર

વાળશેઠ અને ગીલાસ કરીગેખસ, કરકુ છે કેવુ
 દેખાયએ બાકબાજ જોવાના જેવુ આ દી. ૧
 પ્યુરસી ટેબલ કપાટ છમરઆટ નકશી કરાવી
 તેના ઉપર કંઈ રોગાન તેલ ચડાવી
 ગાલીએ ગાદી ઉપર, રંગીન મુન્દર, તેપરએ તકીયા

બનાવના ગલેકુ રેશમના બખીઆ
 પુરસી નીચે સાદડી હીક પાયરી જગા નહીં ખાલી.
 તેમજ પર કુતના તોરા, લાંબો છે માલી,

શુભ

પુણે આપેછે વાસ
 પુસ્તકો ગોળ્યા પાસ
 ખાન પટી નો મુખવાસ

મહી બરી એલચી સોપારી, ખરાસ વલી આરી, વાસ આપેકે
 હાથે આપેછે ત્રાક મગાળ, જોવાના જેવું, આ - દી ર.
 કાચુ ખાવાને માટ, ધડયા કહા ધાટ, તલયા લીતેલ,
 તેમોથી થોડુ થોડુ ખાવાને મલે
 ખાવાની કહુ ચિંત, લખુ જમન, તેલનુ બાહ.

અટપટ એ બધરાં કરે કરેને બાધ
 ખડ ખડીઆ ને થાપડ, ગાઠ્યા બાંકડા સેવ સુવાલી,
 ખાપડ ખાપડી ને વડી, ફરી ચોળાની,

શુભ

ખાપડ તો ઝટ ભંગાચ,
 સુમાળી કહણજ થાય
 ખડ ખડીઆં બહુ ફુળાય,

એઆને તેલે તળી, નાખે, માછી મરી કરે છે કેવુ,
 દેખામ છે આક્રમણ, જોવાનાં જેવુ આ:સી. ૨
 બોનુ તળેજી જીવે, દહીયર, હુઆ, ફૂજાર નહી દેતા,
 સુરેસુરે, ધુધળય વાત કહી દેતા.

ફરસો પુરી પણખરી, કચોરી ભરી, ધુધરા ધારી,
 ગાવે મસાલે ભરી, તલ્યા છે ઝારી,
 પરમુનીના કરી સેવ, ધરવા દેવ, ઓસાવવા કાળે,
 પડવાને, દોવસે આણકુટ પુરયો માહારાજે,

જીવ

હીમથ ભાગનો જીવો,
 સાક તરકારીમાં ફવો,
 બધી સુખડી માંસપુવો,

વૈષ્ણવ વાની મેહની, જીવેતભણી ટોણ મલેફું,
 દેખાયછે ઝાક ઝમાક નોવાના નેવુ,—આઃદી, ૩

આપડીઆનુ બહુનોર. રાજે બહુ તોર,
 આપટકરે આલી, આજો મીચીનેશુડે ચુટે કુતમાલી,
 પાગડાઓં પડીજાય, પોતી આસાષ, પેસેમારી ધખો,
 દરસણુ કરી જુસી થાય, હોયજાણે પંકો,
 નારીઓ દરસનકાજ સજીનેસાજ, જાયમદમાતી,
 કોણી, ઢીચણુનોમર મારી હરખાતી,

જુલ

આ ભુધાશુ કોઈના જાય,
 પેટમા પડે બહુ હાય
 કોચીન સાહુકાર પહડાય,

મારી ધકકાનો માર, કાહાડી ને બહાર દોડી દીધાંને.
 દેખાયાં જાક જમાળ જોવાના નેવુ. આ. દી ૪
 રસનાહ રાતે થાય, જોવાને જાય, સર્વનરનાગ
 નાન સાડી પેહેરી કોર કોનારી,
 ગાડીધોડાનુ જોર હાકે નહી તોર સારેપાડુથાએ
 કમા પરીને ઠગ મન મકલાએ
 ભટ્ટા કરેકે બહુ વાત સુ કહુ જાત ભીખારી
 જાણે કે ધન લઈજીવે એવા શીકારી

જીળ.

ખીસા કહક કતરાય
 આ મુષમુ ગોળના જાય
 ખીચારા દગીર થાય
 તેથી કરેછે હાવ, કોને તેસાય, ચીખાડેવુ
 દેખાયછે જાક જમાળ જોવાના નેવુ. આ. દી -- ૫

માગવાડી ચોકસીનીહાર કોટનોઆહર મારકીટમેઆવી
 મુનહુને મગજદાસ વ્યાસ ખુમ લાવી
 એનીના ધાયછે ધણી કોટનીંમણો વજી ગીરગામે
 મુગર મુનનો નહીપાર હાડી હામ હાંમે

જીજી.

લેછે રમકડા લોક
 કેવા સારા પુરે ચોક
 રીજી સચુગારે ગોળ

એની રીતે પડે મજા રહેની રજા બતાવવાએવું
 દેખાયછે જાક જમાળ નાવાના નેવુંઆદી —૬

રમકડા

મુનહુર, છંદ

આંડતા રમકડાઓ, કદોઈ એ મુકયા કેવાં

હિજા અરુદીશે, લેવામન યાવઁ
 તહરેવાર ફળઆકારે વરતુઓ બનાવો સારી
 સફરીવાહાણુ આગળોટ લેવાદોલલઆવઁ
 ખુરસીને દેરાં તથા આંગગાડી મુકી કેવી
 બગીચે બેસીને ઘોડાનો લગામ સાયઁ
 ખરેખર છોકરાની રમતતો માડીમુકા
 બહુક પીસ્તોલ તલવાર નોકતરઁ
 શાખાશ મુખીયાઓ, રમા દીવલીએતમા
 નોખને રમકડાઓદહેરી દોલ હરખાયઁ

તેહવારની ગમત

મરશીયો

બપડા જુવો દીવાલીનો બાપ
 ચાર દીવસની જુવોરશનાપ ૭૪
 આસ મીમની, તે મુન થળગે,

લોકો જોવાને મહ્યાએ ઠગલે.	ભપકો.૧
કુરુર કુરુકા કુરુ	
કુરુર કુરુર કુરુર કુરુર કુરુર	ભપકો.૨
કુત્ર યુત્રાળી રાતા ખરેએ	
નાના પાળો કુત્રકર છીપરેએ.	મપકો.૩
પોલી પપોલી યાના પાહાર,	
પેટા રીંગાજ ના થાયઅવાજ	ભપકો.૪
પાપ થાપ ને લુગજ સત્રગે,	
ગોલવાને સજ્જન તેને વત્રગે.	ભપકો.૫
સપરમે દાહડે થાપ ઉદાસી.	
વેહમી ગુવે પોતાની રાસી.	ભપકો.૬
નીચ ચપરગો દહાડો આલે	
હોરી પપમીશ આપીને જાલે	ભપકો.૭

ધન તેરરાવીએ.

(૫૬)

(૩૯ પોમરો દમ દમ ગેરાગે
દીવાલીની ધામકુલ)

હમગની પડે છે છુમ ૬
 આશવીનની એકાદશી
 આપવાથી શીકર નહીં કરી
 દોવાલાતો આવી ધસી
 મુખે બોલે હશી હશી દો ૧
 દુવાદશી ખીજે દાહાડે
 વાધ ખારશ તો કેવાડે
 ગગીય લોકો બેથે ગાડે
 બગી કોઈ કરે બાડે દો ૨
 ધનતેરથ ની ધામ છુમ
 ગુધરા વાગે છુમ છુમ
 ભાઈસં કરે છે રમ મુમ
 માળા વાગે છે છુમ છુમ દો ૩
 જાહેર ધનની કરે પુજા
 કુખ ના કરે ગુજા

ચાદી જામે ભરે કુંજા
 બાજ કપર કરે પુજા દો. ૪
 ચૌવા ચંદન પુર્યો લઈ
 દુધે નવડાવે કૃપ દઈ
 આરતી તો કરી શઈ
 દહેરી" નુ નામ લઈ લઈ દો. ૫

કાળી ચૌદસવીસે.

લાવણી.

(નોકરી મતજના ચરદાર એરાગે)
 ભભકો ભારી ખીસાખાલી લાકડીકર જાલી, (બેવાર)
 મંત્ર સાધે ચૌદશ કાલી.—ટેક.
 વગ બાકલા પુરીઓનુ નૈવદ્ય ધરાવી
 કુરે પુજા બિમલ લાવી.—૧
 કામન દુમન વચીકરણના મંત્ર કહ વંદના
 સાપ વીધુન દોષ ભણના ૨

અનગસ પાડા બનેછ ગાડા ઝોડી કરેવાતો

અમસથી કરેછે પંચાતો ૩

પેહેમ ભરેલી ગાંડી ઘેલી મારેછે તોપો

હથરની આઘાના મુલોષો ૪

ફાફા મારેા અરે નાદાનો વખત નહી જુવો.

નકામો હોઅતો જઘ મુવો ૫

મંત્ર તંત્ર ને જાદુ આદી ઝોટારે માનો

મોહીસુ પડ્યાછેા નાદાનો ૬

સાંધુ સંતો ગપ ગપારા મારેછે ઝોટા

કરેછે પેહેડીને લંગોટા ૭

ખર માનો દોડી જાણો એમ નહી સાર

પાછજયા પસ્તો વાર ૮

